

Hensyn til Spørgsmaalet om Taxationerne, da er det allerede besvaret, og jeg skal kun dertil sige, at jeg ikke drifter mig til at sige noget Bestemt om, hvorvidt enten den ene eller anden Form for Taxationer i og for sig er den rette; men Lovgivningen og al den Erfaring, man har, viser, at man kan ansee begge Former for at være saa nogenlunde lige betryggende. Kan det være Medlem finde os en Form, som forener Begges Fordele, eller en Form, der giver større Betryggelse, saa skulle vi med stor Taknemmelighed tage imod den. De faste Taxatorer faae ganske rigtigt, som han sagde, en større Færdighed i at bedømme Panterne, men omvendt ere Taxatorer, udmeldte af Retsbetjenten, kjendte i Kredsen, have altsaa i Forveien et langt tydeligere Begreb om de Egenomnie, de komme til at taxere, og ville saaledes maaffee lettere end de andre Taxatorer, om disse maaffee end have en større Øvelse, komme til det rette Resultat. Hvad endelig det Sidste angaaer, som det være Medlem udtalte sig imod, nemlig Bestyrelsesformen, skal jeg tillade mig at sige det Samme, som jeg har sagt tidligere, at man ikke har villet indblande sig i dette Forhold, fordi man ikke har villet paadrage Staten noget Ansvar i den Retning. Men naar det være Medlem har meent, at de Bestemmelser, her vare tagne, aabenbart gjorde Foreningen usikrere, saa, uden at jeg forøvrigt særlig vil anbefale denne Maade, vil jeg sige, at det er tydeligt og klart, at det netop har været de Mænds Mening, der have skrevet Statutterne, at ville gjøre det sikrere. Hvorledes har man nemlig bestemt det? Først har man sagt, at Directionen skal tage sin Bestemmelse, og saa skal, naar dette er skeet, Sagen forelægges Repræsentantskabet; er dette ikke enigt med Directionen, saa skal der vælges den mindste Sum. Altsaa, hvad er Resultatet? Det er kun det, at hvis Directionen har sat en Sum, og Repræsentantskabet mener, at der skal bevilges en mindre Sum, saa kommer Repræsentantskabets Mening til at gjælde, ellers Directionens. Det forekommer mig altsaa tydeligt og klart, at hvilken Mening man end maatte have om, hvad der er det Rette, har det aabenbart været Meningen med Bestemmelsen at gjøre Sikkerheden større.

Jeg skal endnu blot tilføje et Par Ord med Hensyn til, hvad der er fremkommet fra det være Medlem om, hvad der er optaget her i Lovforslaget. Han meente, at det vilde være rigtigst, naar der staaer: „Saafernt Foreningen inddeles i Serier, kan Reserve- og Administrationsfond osv.“, at forandre dette „kan“ til „skal“. Jeg skal ærligt tilstaae, at jeg for min Person skulde ikke have det Allermindste imod denne Forandring, men jeg vil ogsaa sige dette, at naar der er sat „kan“, saa er det, fordi man har meent, at dette „kan“, hvis man skulde vælge det, ikke at lade Reserve- og Administrationsfonden gaae med Serien, da kun vil kunne medføre en større Betryggelse. Det kan vistnok i Grunden aldrig interessere dem, der stifte en saadan Forening, at lade Reserve- og Administrationsfonden gaae hen til Sikkerhed til en anden Serie, de ville tværtimod være interesserede i at beholde den, og Følgen deraf er, at man neppe behøver at frygte for, at de ikke virkelig skulde gjøre det; men gjorde de det Modsatte, da opnaaede man kun derved, at man fik en langt større Sikkerhed for de følgende Serier, og at Fonden i sin Heelhed, saa at sige, aldrig kunde naae til de 5 pCt., som vi have anseet som et Slags Maximum for den. Og her kommer jeg til det Andet, som han udtalte sig om, at istedetfor de 5 pCt. skulde der kun sættes et vist Aaremaal, saaledes, at efterat Serien var afsluttet, skulde først Nedsættelse i den aarlige Betaling til Reservefonden finde Sted. Jeg skal sige, at jeg har dog ikke opfattet det være Medlem saaledes, at det skulde være et meget langt Aaremaal, og saa tillader jeg mig at troe, at det er langt mere betryggende at sætte som i Forslaget en temmelig høi Procentandeel af Gjælden. Jeg kan heller ikke troe, at, naar vi vi optage denne Bestemmelse, som det være Medlem foreslog, og som han sagde, findes i Statutterne for Stifternes Creditsforening, at der da skulde være større Sikkerhed; thi han maa dog vide, efter hvad han har udtalt, at Stifternes Creditsforening ikke fordrer 5, men kun 3 pCt. Naar der endelig fra det være Medlems Side er reist en stærk Modstand imod Bestemmelsen om den kongelige Commissionsarius, saa kan jeg med Hensyn dertil hen-